

mer: Philippinerne, Polen, Sovjetunionen, Storbritannien, Sverige og Uruguay. Ved første afstemning opnåede Storbritannien (47 stemmer), Sovjetunionen (45), Ecuador (45), Norge (42) og Tjcekoslovakiet (42) valg. Som det sjette medlem valgtes efter en række yderligere afstemninger: Pakistan med 38 stemmer, medens Indonesien fik 17 stemmer. De nyvalgte medlemsskab gælder for en periode af 3 år fra den 1. januar 1954 at regne. Udover de nyvalgte medlemmer er fra 1. januar 1954 følgende lande medlemmer af det økonomiske og sociale råd: Amerikas Forenede Stater, Argentina, Australien, Belgien, Cuba, Frankrig, Indien, Jugoslavien, Kina, Tyrkiet, Venezuela, Ægypten.

3. Valg til formynderskabsrådet.

(Dagsordenens punkt 16).

Til afløsning af Thailand og Den Dominikanske Republik, hvis valgperiode udløb den 31. december 1953, blev valgt Indien (55 stemmer) og Haiti (51).

Formynderskabsrådets sammensætning fra 1. januar 1954 at regne vil herefter være følgende:

De administrerende magter: Amerikas Forenede Stater, Australien, Belgien, Frankrig, New Zealand og Storbritannien, de to øvrige permanente medlemmer af sikkerhedsrådet: Kina og Sovjetunionen, samt fire andre ikke administrerende magter: El Salvador, Indien, Haiti og Syrien.

VI. Politiske spørgsmål.

1. Korea.

(Dagsordenens punkt 18).

Allerede ved 1. udvalgs åbningsmøde angående fastsættelsen af rækkefølgen for udvalgets dagsorden fremkom Colombia med et forslag om, at Koreaspørgsmålet burde behandles sidst, idet der på det daværende tidspunkt, hvor man mente, at den politiske fredskonference ville blive afholdt i den nærmeste fremtid, ikke var nogen grund til at behandle spørgsmålet; behandlingen af dette burde afvente resultatet af selve konferencen. Fra sovjet-russisk side fandt man netop dette spørgsmål mere presserende end nogensinde, særlig på grund af, at man på det tidspunkt manglede svar fra Nordkorea og Peking-Kina, ligesom der endnu ikke var nogen løsning på spørgsmålet om indbydelse til konferencen af de fire neutrale asiatiske magter. For at en minoritet ikke skulle udelukke en genoptagelse af dagsordenpunktet, foreslog den australske delegerede som et tillæg til det colombianske forslag, at udvalget altid på et hvilket som helst tidspunkt ved almindeligt flertal ville kunne tage Koreasagen op til behandling. Ved afstemningerne opnåede det colombianske forslag 48 stemmer deriblandt de nordiske lande, 6 stemte imod og 4 stemte passivt — det australske forslag blev vedtaget med 49 stemmer, deriblandt de nordiske lande,

7 stemte imod (herunder USA) og 4 stemte passivt.

Da man i 1. udvalg den 5. december 1953 nåede frem til Koreaspørgsmålet som udvalgets sidste dagsordenpunkt, havde den forberedende konference, der var begyndt den 26. oktober 1953 i Panmunjom, endnu ikke nået noget resultat. Fra de fleste delegationers side var man af den opfattelse, at en drøftelse i De Forenede Nationer af Koreaspørgsmålet på daværende tidspunkt kunne blive skæbnesvanger for de løbende forhandlinger i Panmunjom. Brasilien og Indien fremsatte herefter forslag om, at 8. plenarforsamling afbrydes, og forsåvidt der efter præsidentens mening skulle indtræde en sådan udvikling med hensyn til det koreanske spørgsmål, som skulle gøre en genindkaldelse ønskelig, eller hvis en eller flere medlemsstater anmodede herom, ville præsidenten kunne genindkalde den 8. samling efter indstilling fra et flertal af medlemsstaterne. Forslaget blev såvel i 1. udvalg som i plenarforsamlingen vedtaget med 55 stemmer, medens 5 stemte passivt (østbloklandene).

2. Marokko.

(Dagsordenens punkt 57).

Spørgsmålet om Marokko, der var fremme ved både den 6. og 7. plenarforsamling (jfr. beretning 7. samling sp. 95—96) blev